

Hør, hun taler i tunger

Med bind for øjnene blev vi ført ind i en hviskeverden, hvor tystheden blev flænget af lysende tungetale. Scenatets tjekkede produktion af Salvatore Sciarrinos 'Infinito Nero' overgik selve værket, så man tørstede efter mere

Af Per Rask Madsen

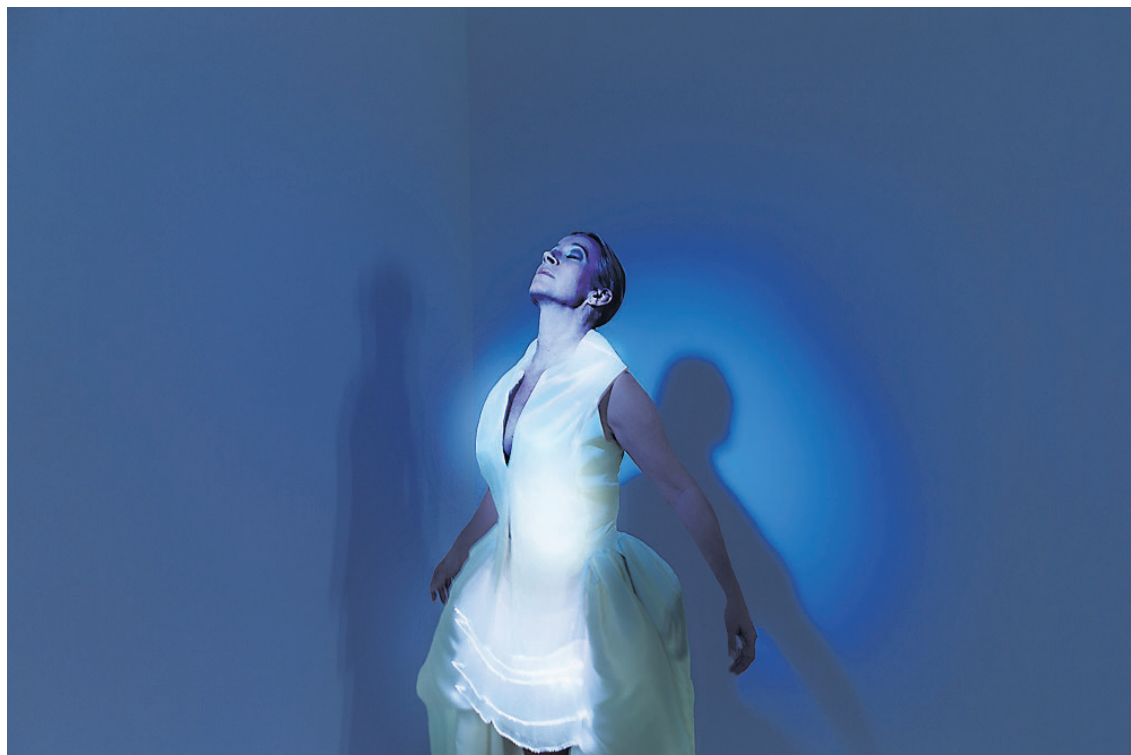
Hvordan i alverden skildrer man en helgens spirituelle tørke, som henlægger mediet i lange perioder af passivitet, der som et lyn fra klar himmel afløses af et vandfald af tungetale?

Salvatore Sciarrino er den førende avangardekomponist i Italien og optaget af stilhed, støjlyde og ofte historiske emner. Vi kender ham stort set ikke herhjemme, hvilket sådan set undrer mig med den voksende interesse for lydkunst og støjæstetik. Han står for en konsekvent og innovativ linje, der er udført med håndværksmæssig præcision og konceptuel dækning. Sciarrino komponerer for sangstemmen og de traditionelle klassiske instrumenter, men intet lyder traditionelt hos Sciarrino.

Interessen for det historiske ført op til nutiden høres i operaen *Infinito Nero* (Sort uendelighed) om helgenen Maria Magdalena af Pazzi (1566-1607). Hun var en mystiker, der så sin kontakt med det guddommelige som en blandet fornøjelse. Hun påførte sig selv smerte og isolerede sig i kloster uden at mæle et ord i dagevis for så at rable ekstatiske uforståeligheder af sig. Hendes angivelige hellige udbrud blev taget så alvorligt, at otte nonner overvågede hende for at nedskrive, hvad der måtte komme over læberne. Efter nogle år var transskriptionen blevet til fem bøger. Hvorfor denne figur har inspireret en komponist til et halvtimæværk, står hen i det uvisse.

Zenpositur

I Maskinhallen på Øster Farimagsgade i København bydes publikum

Mezzosopranen Signe Asmussen indgyder respekt, som hun står stille som en statue, tavs, og så pludselig rabler noget italiensk af sig. Foto: Marc Fluri

om der unægtelig er noget komisk over antrækket, det stærkt begrænsede lydmateriale og bindet for øjnene, som vi skulle have på i starten.

Samtidig er der også noget sansende ved seancen. Vi sidder helt tæt på de ni aktører, i samme gulvhøjde og ejer på en måde i dette asketiske eksperiment medansvar for, at magien ikke brydes. Der skal så lidt til at vælte korthuset. Men Signe Asmussen og Scenatets musikere blinker ikke en eneste gang i engelske Loré Lixenbergs iscenesættelse.

Ideen med at blænde publikum er ikke Sciarrinos og forlænger endda hans værk som et slags forspil, så hans halve time bliver til små tre kvarter. Det er godt tænkt på den måde at gøre vores sanser mere modtagelige over for Sciarrinos tyste univers. Det hvide setup, bindet, den sparsomme scenografi og videoprojektioner af myldrende bogstaver og blandt andet et gigantisk Y, som vi ligesom spæner efter i en høj korridor, er alle gode ideer.

Det eneste, jeg kunne tænke mig anderledes, var en længere aften. Meget længere. 45 minutter er lige lovlig kort at tage i byen efter, så mon ikke man kunne have parret *Infinito Nero* med noget af Sciarrinos kammermusik eller lignende med samme ånd?

Egentlig er jeg ikke så imponeret over selve partituret, men udførelsen var så tjekket, at man følte, at Scenatet og Asmussen kunne få os med på hvad som helst.

kultur@information.dk

Efter noget tid bryder Signe Asmussen sin fastfrosne positur på trappeopsatsen, speedrabler noget italiensk af sig og bliver så tavs igen

indenfor med et personligt håndtryk og får udleveret et hvidt bind til øjnene. Hallen, som tidligere er blevet brugt til ingeniørstuderendes forsøg med dampmaskiner, er nu dunkelt belyst. Lidt utrygge sætter vi os blinde på skamler. Nogle sidder blændede i ti minutter, før forestillingen går i gang. Men hvornår sker der egentlig noget? Ørerne vokser måske 25 procent, så vi registrerer det mindste tramp, mumlen og andre hverdagslyde.

Pludselig hører vi blide stemmer recitere et eller andet, som vi kun hører løsrevne dele af, fordi røsternes ejermænd spadserer rundt. Det fremgår ikke af det kortfattede program, om denne tale er taget fra Magdalena af Pazzis bøger. Ordene er bløde, selvom også lidt barske sætninger lyder, men de bliver ytret i et beroligende tonefald. Det fortsætter vel 10-15 minutter – tidsfornemmelsen ryger lidt uden synet at orientere sig efter.

Og så: Klap! To hænder smækken mod hinanden giver et chok efter denne intense lytning. Vi får lov til at fjerne bindet fra øjnene. Og nu er setuppet ændret: Alt er hvidt, stof hænger ned fra det høje loft, otte musikere står ubevægeligt med bare tæer og hvidt tøj, mezzosopranen Signe Asmussen står i profil i mid-

ten bagest på en lille hvid trappe. Oooooog action! Men nej. Der sker faktisk utrolig lidt i det første lange stykke tid. Foruroligende lidt. Fløjtenisten puster stødvist i sit mundstykke, som hun har taget af; toner kan man ikke kalde det og slet ikke melodier – på sin vis vil jeg ikke engang kalde det her musik. Det efterligner vel menneskeligt åndedræt. Hun og oboisten duver frem og tilbage med en pingpong af nogle lidt forkølede støjlyde i slowmotion. Slagtøjsspilleren står parat til at lange sin stortromme én på sinkadusen. Men nej, gid det var så; i stedet bliver det kun til lidt næsten uhørligt fnidder. Klaveret skærer igennem med spontane glimt af ultrahøje glasklange. Tre strygere indtræder et milisekund med lyse rysteklange og forsvinder lige så hurtigt. Efter noget tid bryder Signe Asmussen sin fastfrosne positur på trappeopsatsen, speedrabler noget italiensk af sig og bliver så tavs igen. Hendes øjne skinner som det klareste dagslys, forventning, håb og naiv glæde strømmer fra hendes åbne favn. Stående statuestille i orientalsk ro og balance i adskillige minutter indgyder hun fascination.

Et stærkt korthus

Masken holder de alle ni på scenen med alvorsminer uden selvironi, selv-

'Infinito Nero', ekstase i én akt af Salvatore Sciarrino. Opført af mezzosopran Signe Asmussen og det danske musikensemble SCENATET. Instruktion og scenografi af Loré Lixenberg, lysdesign af Mikkel Jensen, videodesign Casper Øbro, scenografi Anna Berit Asp Christensen. Set fredag den 13. november i Maskinhallen, Øster Farimagsgade, København K.